☞ Contextul de lucru

10.5 p

Tema 5

Metoda Celor Mai Mici Pătrate (MCMMP) Metoda Variabilelor Instrumentale (MVI)

$$\hat{\mathbf{\theta}}_{N} = \underbrace{\left(\frac{1}{N}\sum_{n=1}^{N}\mathbf{\varphi}[n]\mathbf{\varphi}^{T}[n]\right)^{-1}}_{\mathbf{R}_{N}^{-1}}\underbrace{\left(\frac{1}{N}\sum_{n=1}^{N}\mathbf{\varphi}[n]y[n]\right)}_{\mathbf{r}_{N}} \hat{\mathbf{e}}_{N}^{l} = \underbrace{\left(\frac{1}{N}\sum_{n=1}^{N}\mathbf{z}[n]\mathbf{\varphi}^{T}[n]\right)^{-1}}_{\mathbf{R}_{N}^{-1}}\underbrace{\left(\frac{1}{N}\sum_{n=1}^{N}\mathbf{z}[n]y[n]\right)}_{\mathbf{r}_{N}}$$

$$\hat{\lambda}_N^2 = \frac{1}{N} \sum_{n=1}^N \left(y[n] - \boldsymbol{\varphi}^T[n] \hat{\boldsymbol{\theta}}_N \right)^2$$

$$\hat{\boldsymbol{\theta}}_{N} = \underset{\boldsymbol{\theta} \in \boldsymbol{\mathcal{S}}}{\operatorname{argmin}} \boldsymbol{\mathcal{V}}_{N}(\boldsymbol{\theta}) = \underset{\boldsymbol{\theta} \in \boldsymbol{\mathcal{S}}}{\operatorname{argmin}} \sum_{n=1}^{N} (y[n] - \varphi[n]\boldsymbol{\theta})^{2}$$

$$\frac{1}{N} \sum_{n=1}^{N} \mathbf{z}[n] \boldsymbol{\varphi}^{T}[n] \underbrace{\left(\frac{1}{N} \sum_{n=1}^{N} \mathbf{z}[n] \boldsymbol{y}[n]\right)}_{\mathbf{R}_{N}^{-1}} \underbrace{\mathbf{r}_{N}^{-1}}_{N}$$

$$\hat{\lambda}_N^2 \stackrel{def}{=} \frac{1}{N} \sum_{n=1}^N \left(y[n] - \mathbf{\phi}^T[n] \hat{\mathbf{\theta}}_N \right)^2$$

vectorul instrumentelor Sunt doar definiții.

Condiții de consistență

 $E\{\mathbf{z}[n]\boldsymbol{\varphi}^T[n]\}$ inversabilă

 $E\{\mathbf{z}[n]e[n]\} = 0$

(necorelarea intrumentelor cu zgomotul)

• Filtru liniar: $u_f[n] = \frac{D(q^{-1})}{C(q^{-1})} u[n]$

Tipuri uzuale de vectori ai instrumentelor

$$\mathbf{z}[n] = \begin{bmatrix} u[n-1] & u[n-2] & \cdots & u[n-na-nb] \end{bmatrix}^T$$
 (ne-filtrat)

 $\mathbf{z}[n] = \left[u_f[n-1] \ u_f[n-2] \ \cdots \ u_f[n-na] \ | \ u[n-1] \ u[n-2] \ \cdots \ u[n-nb] \right]^T;$ $\mathbf{z}[n] = \begin{bmatrix} u[n-1] & u[n-2] & \cdots & u[n-na] & u_f[n-1] & u_f[n-2] & \cdots & u_f[n-nb] \end{bmatrix}$

 $\mathbf{z}[n] = \begin{bmatrix} u_f[n-1] & u_f[n-2] & \cdots & u_f[n-na-nb] \end{bmatrix}^T$ (filtrat)

• Exemple: $C(q^{-1}) = 1$ $C(q^{-1}) = \hat{A}(q^{-1})$ $C(q^{-1}) = \hat{A}(q^{-1})$ $C(q^{-1}) = \hat{B}(q^{-1})$ $C(q^{-1}) = \hat{B}(q^{-1})$

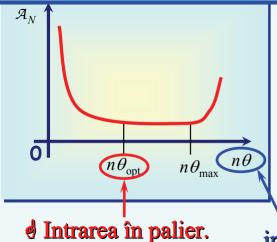

Criterii de alegere a structurii unui model de identificare

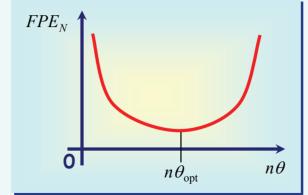
Criteriul aplatizării

$$\mathcal{A}_{N}[n\theta] = \mathcal{V}_{N}(\hat{\boldsymbol{\theta}}_{N}) = N\hat{\lambda}_{N}^{2}[n\theta]$$

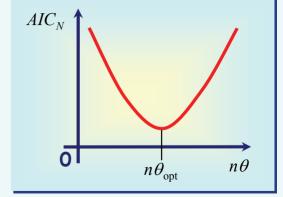
Criteriul de penalizare FPE

$$FPE_{N}[n\theta] = \hat{\lambda}_{N}^{2}[n\theta] \frac{N + n\theta}{N - n\theta}$$

Criteriile Akaike-Rissanen

$$AIC_N[n\theta] = \ln(\hat{\lambda}_N^2[n\theta]) + \frac{2n\theta}{N}$$

- AIC se poate exprima cu ajutorul lui FPE.
- Aceste criterii tind să supra-parametrizeze modelele.

indice structural

GAIC_N[
$$n\theta$$
] = $\ln(\hat{\lambda}_N^2[n\theta]) + \frac{2n\theta}{N}\alpha_N$

$$\alpha_N \in [2,4] \text{ Akaike, ne-adaptiv}$$

$$\alpha_N \in \{\ln(N), \ln(\ln(N))\}$$
Akaike, adaptiv

 $\alpha_N = \ln(\sqrt{N})$ Rissanen, adaptiv

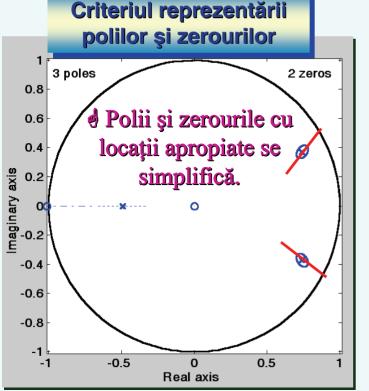

Criterii de alegere a structurii unui model de identificare

Criteriul/Testul F

$$\mathcal{F}_{N}[n\theta] = \frac{\hat{\lambda}_{N}^{2}[n\theta] - \hat{\lambda}_{N}^{2}[n\theta + 1]}{\hat{\lambda}_{N}^{2}[n\theta + 1]}$$

$$\mathcal{F}_{N}[n\theta] \leq 4/N$$

Criteriul de potrivire

$$\mathcal{E}_{N}[n\theta] = 100 \left[1 - \sqrt{\frac{\sum_{n=1}^{N} \left| \mathbf{\varepsilon}[n, \hat{\boldsymbol{\theta}}_{N}]^{2}}{\sum_{n=1}^{N} y[n] - \frac{1}{N} \sum_{n=1}^{N} y[n]^{2}}} \right] [\%]$$

eroare de predicție cu un pas

$$\varepsilon[n, \hat{\boldsymbol{\theta}}_N] = \underbrace{y[n]}_{date\ reale\ date\ simulate} - \underbrace{\boldsymbol{\phi}^T[n]\hat{\boldsymbol{\theta}}_N}_{l}$$

- Arată ce procent din proces a fost explicat de către model (depinde de SNR).
- Aceste criterii tind să sub-parametrizeze modelele.

Validarea unui model de identificare

Modele determinate cu ajutorul MCMMP

Testul ideal de albire

$$\lim_{N\to\infty} E\left\{ \underbrace{\varepsilon[n,\hat{\boldsymbol{\theta}}_N]}_{\text{E}[n-k,\hat{\boldsymbol{\theta}}_N]} \right\} = 0$$
eroarea de predictie cu un pas

Algoritm

- Imposibil de verificat practic!
- Nu face referire la proprietățile statistice ale modelului!

Teste practice de albire

Eroarea de predicție trebuie să aibă caracteristicile unui മ്യാനാദ് ഖിമ normal distribuit cu deviație standard adaptivă:

$$\sigma_N = \sigma_0 / \sqrt{N}$$

① Se calculează secvența de autocovarianță a erorii de predicție:

$$r_{\varepsilon}[k] = \frac{1}{N-k} \sum_{n=k+1}^{N} \varepsilon[n, \hat{\boldsymbol{\theta}}_{N}] \varepsilon[n-k, \hat{\boldsymbol{\theta}}_{N}]$$

2 Se calculează secvența de autocorelație a erorii de predicție:

$$\rho_{\varepsilon}[k] = \frac{r_{\varepsilon}[k]}{r_{\varepsilon}[0]} \quad \forall k \in 0, \boxed{\frac{N}{4}}$$

3 Se evalulează numărul de valori ale lui ρ_{ϵ} în fiecare din intervalele de încredere de mai jos:

Intervale şi nivele de încredere tipice pentru validarea modelelor. $[-\rho,+\rho]$ $\mathcal{N}(\rho)$ 97% 95% 93%

Contextul de lucru

Validarea unui model de identificare

Modele determinate cu ajutorul MCMMP

Teste practice de albire (continuare)

4 Se compară histograma valorilor lui ρ_{ϵ} în fiecare din intervalele de încredere cu Intervale si nivele de încredere tipice pentru validarea modelelor.

nivelele prescrise de încredere.

 $\mathcal{N}(\rho_{\varepsilon}) \geq \mathcal{N}(\rho)$

$[-\rho,+\rho]$	$\left[-\frac{2.17}{\sqrt{N}}, +\frac{2.17}{\sqrt{N}}\right]$	$\left[-\frac{1.96}{\sqrt{N}}, +\frac{1.96}{\sqrt{N}} \right]$	$\left[-\frac{1.808}{\sqrt{N}}, +\frac{1.808}{\sqrt{N}} \right]$
$\mathcal{N}(ho)$	97%	95%	93%

- Nivel 0: nici unul din cele 3 Teste de albire nu este pozitiv (model şi/sau metodă de identificare invalide).
- Nivel 1: doar unul din cele 3 Teste de albire este pozitiv (model şi/sau metodă de identificare la limita de validitate).
- Nivel 2: două din cele 3 Teste de albire sunt pozitive (model şi/sau metodă de identificare valide, dar cu validitate limitată; pentru anumite tipuri de intrări, modelul s-ar putea să nu funcționeze corect).
- Nivel 3: toate cele 3 Teste de albire sunt pozitive (model şi/sau metodă de identificare valide, cu validitate extinsă la majoritatea covîrșitoare a tipurilor de intrări).

Validarea unui model de identificare

Modele determinate cu ajutorul MVI

Testul ideal de albire

$$\lim_{N \to \infty} E\left\{ \underbrace{\varepsilon[n, \hat{\mathbf{\theta}}_N] v_N[n-k]}_{\forall k \in \mathbb{N}^*} = 0 \right\}$$

Algoritm

eroarea de predicție cu un pas ieșirea simulată centrată $y_N[n] = \varphi^T[n]\hat{\theta}_N - E\{\varphi^T[n]\hat{\theta}_N\}$

- Imposibil de verificat practic!
- Nu face referire la proprietățile statistice ale modelului!

Corelația încrucișată trebuie să aibă caracteristicile unui മ്യാനാദ് ഖി normal distribuit cu deviație standard adaptivă:

$$\sigma_N = \sigma_0 / \sqrt{N}$$

 Se calculează secvenţa de covarianţă încrucisată:

$$r_{\varepsilon,y_N}[k] = \frac{1}{N-k} \sum_{n=k+1}^{N} \varepsilon[n, \hat{\theta}_N] y_N[n-k]$$

2 Se calculează secvența de corelație încrucișată:

$$\rho_{\varepsilon,y_N}[k] = \frac{r_{\varepsilon,y_N}[k]}{\sqrt{r_{\varepsilon}[0]}\sqrt{r_{v_N}[0]}} \quad \forall k \in \overline{0, \lceil \frac{N}{4} \rceil}$$

3 Se evalulează numărul de valori ale lui $\rho_{\epsilon, \nu N}$ în fiecare din intervalele de încredere de mai jos:

Intervale și nivele de încredere tipice pentru validarea modelelor.

$[-\rho,+\rho]$	$\left[-\frac{2.17}{\sqrt{N}}, +\frac{2.17}{\sqrt{N}}\right]$	$\left[-\frac{1.96}{\sqrt{N}}, +\frac{1.96}{\sqrt{N}}\right]$	$\left[-\frac{1.808}{\sqrt{N}}, +\frac{1.808}{\sqrt{N}}\right]$
$\mathcal{N}(ho)$	97%	95%	93%

Contextul de lucru

Validarea unui model de identificare

Modele determinate cu ajutorul MVI

Teste practice de albire (continuare)

4 Se compară histograma valorilor lui $\rho_{\epsilon,\nu N}$ în fiecare din intervalele de încredere cu Intervale si nivele de încredere tipice pentru validarea modelelor.

nivelele prescrise de încredere.

 $\mathcal{N}(\rho_{\varepsilon,\nu_{\nu}}) \geq \mathcal{N}(\rho)$

$[-\rho,+\rho]$	$\left[-\frac{2.17}{\sqrt{N}}, +\frac{2.17}{\sqrt{N}}\right]$	$\left[-\frac{1.96}{\sqrt{N}}, +\frac{1.96}{\sqrt{N}} \right]$	$\left[-\frac{1.808}{\sqrt{N}}, +\frac{1.808}{\sqrt{N}} \right]$
$\mathcal{N}(ho)$	97%	95%	93%

- Nivel 0: nici unul din cele 3 Teste de albire nu este pozitiv (model şi/sau metodă de identificare invalide).
- Nivel 1: doar unul din cele 3 Teste de albire este pozitiv (model şi/sau metodă de identificare la limita de validitate).
- Nivel 2: două din cele 3 Teste de albire sunt pozitive (model şi/sau metodă de identificare valide, dar cu validitate limitată; pentru anumite tipuri de intrări, modelul s-ar putea să nu funcționeze corect).
- Nivel 3: toate cele 3 Teste de albire sunt pozitive (model şi/sau metodă de identificare valide, cu validitate extinsă la majoritatea covîrșitoare a tipurilor de intrări).

Contextul de lucru

Auto-Regresiv cu Control eXogen

ARX[na,nb]:
$$A(q^{-1})y[n] = B(q^{-1})u[n] + v[n]$$

Medie-Alunecătoare

MA[nc]:
$$v[n] = C(q^{-1})e[n]$$
  $E\{e[n]e[n \pm k]\} = \lambda^2 \delta_0[k], \forall k \in \mathbb{Z}$

$$E\{e[n]\} = 0$$

$$E\{e[n]e[n\pm k]\} = \lambda^2 \delta_0[k], \ \forall k \in \mathbb{Z}$$

(zgomot alb)

H≡B/A

Zgomot colorat

Caz particular

Ordin II

$$A(q^{-1}) = 1 - 1.5q^{-1} + 0.7q^{-2}$$

$$B(q^{-1}) = q^{-1} + 0.5q^{-2}$$

$$C(q^{-1}) = 1 - q^{-1} + 0.2q^{-2}$$

Obiectiv

Date generate

$$\mathcal{D} = \{u[n]\}_{n=\overline{1,N}} \cup \{y[n]\}_{n=\overline{1,N}}$$

$$N = \frac{1}{N}$$

$$N = 250$$

Teste structurale principale

$$GAIC_N[na,nb] \stackrel{def}{=} \ln \left(\hat{\lambda}_N^2[na,nb] \right) + \frac{\ln \sqrt{N}}{N} (na+nb)$$
 (Akaike-Rissanen, adaptiv)

$$\mathcal{F}_{N}^{AR}[na,nb] = \frac{\hat{\lambda}_{N}^{2}[na,nb] - \hat{\lambda}_{N}^{2}[na+1,nb]}{\hat{\lambda}_{N}^{2}[na+1,nb]} \mathcal{F}_{N}^{X}[na,nb] = \frac{\hat{\lambda}_{N}^{2}[na,nb] - \hat{\lambda}_{N}^{2}[na,nb+1]}{\hat{\lambda}_{N}^{2}[na,nb+1]}$$

• Compararea performanțelor MCMMP & MVI în cazul modelelor ARX afectate de zgomote colorate.

$$Na = Nb = 8$$

Tema 5

G≡ 1/A

$$nb] = \frac{\hat{\lambda}_N^2[na, nb] - \hat{\lambda}_N^2[na, nb + 1]}{\hat{\lambda}_N^2[na, nb + 1]}$$

Probleme de simulare

Contextul de lucru

Rutine preliminare

```
(generează date)
[D,V,P] = gendata(A,B,C,nk,N,sigma,lambda);
           este vectorul coeficientilor polinomului A
 A
           (implicit: A=[1 -1.5 0.7]);
           este vectorul coeficientilor polinomului B (implicit: B=[1 \ 0.5]);
 B
           este vectorul coeficientilor filtrului C (implicit: C = [1 -1 0.2]);
 C
           este întîrzierea intrinsecă a sistemului (implicit: nk=1);
 nk
                                                                      Se vor genera 2
           este dimensiunea orizontului de măsură (implicit: N=250);
 N
                                                                        seturi de date: unul
           este deviatia standard a intrării SPAB (implicit: sigma=1);
 sigma
                                                                        pentru identificare și
 lambda este deviatia standard a zgomotului alb Gaussian
                                                                        altul pentru validare.
           (implicit: lambda=1);
           este obiectul de tip IDDATA corespunzător datelor generate (intrarea
 D
           se regăsește în D.u, iar ieșirea în D.y);
           este obiectul de tip IDDATA corespunzător zgomotelor generate
 V
           (zgomotul alb se găsește în cîmpul V.u. iar zgomotul colorat – adică
           MA-filtrat – în \mathbf{v}.\mathbf{y});
           este obiectul de tip IDMODEL corespunzător modelului de proces
 P
           furnizor de date.
```


Contextul de lucru

Rutine auxiliare (gendata)

Rutină de bibliotecă MATLAB-IS

TDPOLY

- > Apel: Mid = idpoly(A,B,C,D,F,lambda2,Ts);
- > Generează un obiect de tip model de identificare (IDPOLY sau IDMODEL) notat cu Mid. Modelul corespunde ecuatiei generale:

$$A(q^{-1})y[n] = \frac{B(q^{-1})}{F(q^{-1})}u[n] + \frac{C(q^{-1})}{D(q^{-1})}e[n], \quad \forall n \in \mathbb{N},$$

unde $A, \ldots, F$ sunt polinoame corespunzătoare. În consecință, argumentele de intrare ale functiei sunt:

A ... F polinoamele modelului (exprimate sub formă de vectori cu coeficientii ordonati după puterile crescătoare ale lui q^{-1}); de notat că, în funcție de tipul de model adoptat, unele dintre aceste polinoame pot lipsi, lor fiindu-le atribuite valori implicite; implicit, polinomul B este nul, în timp ce restul polinomelor sunt unitare; cu toate acestea, dacă, de exemplu, se dorește generarea unui model de tip OE, apelul tipic al funcției este:

(adică toate polinoamele trebuie specificate explicit);

lambda2 varianța zgomotului alb, adică λ^2 (implicit: lambda2=1) perioada de eşantionare (implicit: Ts=1). Ts

Probleme de simulare

Contextul de lucru

Rutine auxiliare (gendata)

Rutină de bibliotecă MATLAB-IS

SIM

- Apel: [y,ystd] = sim(Mid,ue) ;
- > Rutină care simulează comportamentul unui model de identificare Mid pentru intrări și zgomote specificate în ue. Argumentul Mid este un obiect de tip model de identificare (IDPOLY sau IDMODEL), returnat, de exemplu, de rutina idpoly. Argumentul ue este fie un obiect de tip date de identificare (IDDATA), fie o matrice formată din blocurile [u e], unde u este matricea/vectorul intrărilor iar e este matricea/vectorul zgomotelor. În cazul modelelor MIMO, fiecare coloană a matricilor u sau e reprezintă un canal de intrare sau ieşire, după caz. Pentru sistemele SISO, u și e sunt vectori. Rezultatul simulării este returnat în y (ieșirea sistemului), care are aceeași natură ca și ue (obiect IDDATA sau matrice/vector). Utilizatorul are posibilitatea de a cere calcularea deviatiei standard a ieşirilor, care va fi returnată în ystd.

Observatie

• Rutina Matlab sim are 2 exprimări (permise de filozofia programării orientate obiect). În nucleul de functii generale, ea are rolul de a lansa în executie, prin program, simulatorul SIMULINK. Aceasta este definita de bază. În biblioteca de functii de IS, ea are rolul de a simula functionarea unui model de identificare. Aceasta este forma supra-definită. Pentru a obține o informație ajutătoare mai completă referitoare la sim ca funcție de bibliotecă IS, se poate executa comanda: help idmodel/sim.

Probleme de simulare

Contextul de lucru

Rutine preliminare

Lambda matricea de auto-covarianță estimată a zgomotului;

dimensiunea orizontului de măsură: N

ordinul optim al indicelui structural de linie na

(de exemplu, al componentei AR);

ordinul optim al indicelui structural de coloană nb

(de exemplu, al componentei X).

[na,nb,GAICR] = GAIC R2(Lambda,N)

(Testul Akaike-Rissanen GAIC)

Lambda matricea de auto-covariantă estimată a zgomotului;

dimensiunea orizontului de măsură; N

ordinul optim al indicelui structural de linie na

(de exemplu, al componentei AR);

ordinul optim al indicelui structural de coloană nb

(de exemplu, al componentei X);

valorile criteriului Akaike-Rissanen GAIC. GAICR

d Criteriul FPE se poate evalua direct dintr-un object IDMODEL, de exemplu, Mid, cu funcția de bibliotecă fpe:

Probleme de simulare

Contextul de lucru

Rutine auxiliare (pentru evaluarea funcției de potrivire)

Rutine de bibliotecă MATLAB-IS

RESID

- Apel: E = resid(Mid,D) ;
- Pautină care evaluează reziduurile (adică erorile de predicție ale) modelului Mid (obiect IDMODEL) plecînd de la datele D (obiect IDDATA). Rezultatul, E, este tot un obiect IDDATA. Erorile de predicție se regăsesc în E.y, în timp ce E.u este identic cu D.u. Dacă rutina este apelată fără argument de ieşire, graficele autocovarianței erorii de predicție şi al covarianței încrucişate dintre erorile de predicție şi intrări sunt trasate (adică este efectuată o analiză bazată pe corelație).

COMPARE

- Apel: [ym,EN] = compare(Mid,D) ;
- Provinta care efectuează o comparație între datele de ieșire obținute prin simularea modelului Mid (obiect de tip IDMODEL) și datele de ieșire măsurate salvate în obiectul D (de tip IDDATA), adică D.y. Pentru comparație, modelul este stimulat cu aceeași intrare D.u cu care au fost generate datele D. Funcția returnează valorile ieșirii simulate ym și, dacă se dorește, valoarea de potrivire dintre model și proces EN (adică $\mathcal{E}_N$). Între ieșirea simulată a unui model evaluată cu ajutorul acestei funcții și cea evaluată cu ajutorul funcției sim există o ușoară deosebire: în contextul funcției sim, condițiile inițiale ale ecuației cu diferențe asociate modelului sunt nule; în contextul funcției compare, valoarea inițială (în origine) a ieșirii este unitară. Astfel, de exemplu, ieșirea simulată a unui model AR fără zgomot este nulă pentru sim și egală cu răspunsul cauzal la impuls pentru compare.

Dacă rutina este apelată fără argumente de ieşire, graficele ieşirii măsurate şi ieşirii simulate sunt trasate, iar gradul de potrivire dintre ele este afișat.

Probleme de simulare

Contextul de lucru

Rutine auxiliare

Rutină de bibliotecă MATLAB-IS

PZMAP

- Apel: pzmap(Mid,'SD',alpha) ;
- PRutină de reprezentare poli-zeroruri pentru modelul Mid (obiect de tip IDMODEL). Dacă argumentele de intrare 'SD' şi alpha sunt precizate, discurile de încredere asociate polilor şi zerourilor sunt de asemenea trasate. Razele lor sunt egale cu deviațiile standard multiplicate de valoarea lui alpha (care trebuie să fie un număr nenegativ). Dacă alpha=0 (care este şi valoarea implicită), trasarea discurilor de încredere este inhibată. De regulă, pentru date cu distribuție Gaussiană, alpha=3.

Observație

• În biblioteca de IS din Matlab, este propusă şi o altă abordare de selectare a indicilor structurali optimi, care are avantajul că poate fi generalizată la orice model din clasa generală de identificare, dar dezavantajul că doar criteriile lui Akaike-Rissanen sunt evaluate. Testul F implică o manieră de implementare relativ complicată în acest caz. Dacă este interesat, utilizatorul poate studia grupul de funcții: arxstruc, ivstruc, selstruc şi struc.

Contextul de lucru

Exemple de rutine auxiliare (pentru identificare)

ARX

Rutine de bibliotecă MATLAB-IS

- > Apel: theta = arx(D,si)
  - Estimează parametrii unui model ARX folosind MCMMP. Parametrii sunt returnațin într-un obiect obiect theta de tip IDPOLY (polinom de identificare în cazul modelelor SISO) sau IDMODEL (model general de identificare în cazul modelelor MIMO). Estimarea se efectuează pe baza datelor D (obiect IDDATA) și a informației de structură si = [na nb nk], unde na și nb sunt indicii structurali ai modelului, iar nk este întîrzierea instrinsecă.

TV4

Mai există rutinele IV (învechită) și IVX.

- $\triangleright$ Apel: Mid = iv4(D,si);
- Estimează parametrii unui model ARX folosind MVI. Modelul identificat rezultat, Mid, este returnat ca obiect IDMODEL. Estimarea se efectuează pe baza datelor D (obiect IDDATA) și a informației de structură si = [na nb nk], unde na si nb sunt indicii structurali ai modelului, iar nk este întîrzierea instrinsecă.

Numele rutinei provine de la faptul că estimația este evaluată în 4 etape de calcul:

- 1. Se identifică modelul în mod grosier, cu ajutorul MCMMP (rutina arx).
- 2. Modelul anterior este folosit pentru a genera vectorul instrumentelor plecînd de la intrarea specificată în cadrul datelor măsurate, prin filtrare. Cu acest vector, se estimează un nou model ARX, folosind MVI.
- Reziduurile modelului obţinut (adică erorile de predicţie) sunt asociate unui unui model AR de ordin foarte mare, care este identificat folosind din nou MCMMP.
- 4. Datele de intrare-ieşire originale sunt filtrate folosind modelul AR anterior. Parametrii modelului sunt estimați în final folosind datele rezultate (filtrate) și același tip de vector al instrumentelor ca la pasul 2.

Contextul de lucru

Rutine preliminare

Data

vi = valid LS (Model, Data)

(validarea modelelor determinate cu MCMMP)

obiect **IDMODEL** care reprezintă modelul testat pentru validare; Model obiect IDDATA care reprezintă setul de date de validare;

indexul de validare: vi

0 = model invalid;

1 = model cu validitate slabă;

2 = model cu validitate normală;

3 = model cu validitate extinsă.

de Se va proiecta o rutină similară pentru validarea modelelor determinate cu ajutorul MVI (numită valid IV).

Citiți cu foarte mare atenție descrierile funcțiilor MATLAB IV, IV4, și IVX!

Nu le utilizați decît dacă sunteți siguri că rezolvă cerințele temei de laborator!

Problema 5.1 (MCMMP pentru modelelul ARX afectat de un zgomot colorat)

A fost projectat mini-simulatorul ISLAB 5A, care evaluează estimatia (parsimonioasă a) modelului ARX asociat procesului furnizor de date, folosind MCMMP. Pentru aceasta, su fost parcurși următorii pași:

- a. Se generează 2 seturi de date: unul pentru identificare și altul pentru validare, folosind rutina gendata.
- b. Pentru fiecare model identificat cu ajutorul MCMMP (funcția arx), model obținut variind indicii na și nb, se afișează 2 ferestre grafice: una pentru analiza modelului folosind datele de identificare și de validare, alta pentru reprezentarea poli-zeroruri cu discuri de încredere corespunzătoare unei raze de 3 ori mai mari decît deviațiile standard aferente. După fiecare fereastră este inserată o pauză de așteptare pentru a permite utilizatorului să analizeze informatiile afișate. Fiecare sub-fereastră a primei ferestre include 3 grafice aranjate pe verticală:
  - > ieşirile măsurate și simulate cu ajutorul modelului, grafic pe care se indică și valoarea funcției de potrivire, $\mathcal{E}_N$;
  - > eroarea de predicție (reziduurile modelului), grafic pe care se indică și dispersia estimată a zgomotului, λ_N^2 ;
  - secvența de auto-covarianță a erorii de predicție, grafic pe care se indică şi indexul de validare.

Modelele obținute sunt memorate în vederea selectării unuia dintre ele, în urma aplicării testelor de determinare a indicilor structurali optimi și de validare.

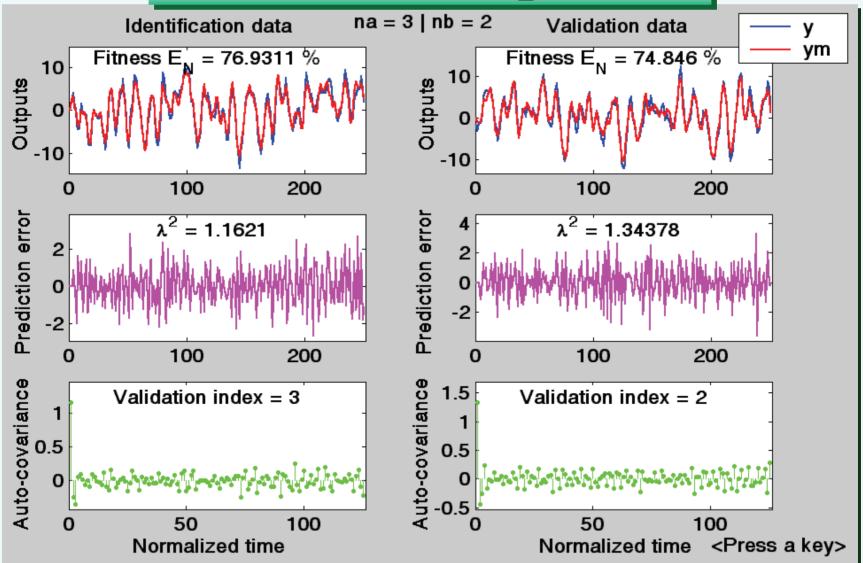
Problema 5.1 (MCMMP pentru modelelul ARX afectat de un zgomot colorat)

- c. Se reprezintă grafic (în ferestre consecutive):
  - > suprafața dispersiei zgomotului în decibeli $(10\lg\left(\lambda_N^2\right))$ și optimul selectat folosind Testul F;
  - > suprafața funcției de potrivire ($\mathcal{E}_N$) pentru datele de identificare și optimul selectat folosind tot Testul F, dar adaptat corespunzător;
  - > suprafața funcției de potrivire ($\mathcal{E}_N$) pentru datele de validare și optimul selectat folosind Testul F adaptat;
  - > suprafața criteriului GAIC în versiunea Rissanen și optimul indicat de aceasta.
- d. Se solicită utilizatorului să aleagă indicii structurali pe care îi consideră optimi.
- e. Pentru modelul ales, se afișează cele 2 ferestre grafice de la b. Modelul este returnat de către mini-simulator, în vedera unei utilizări ulterioare. Se recomandă returnarea şi a seturilor de date de identificare şi validare.

Pentru a testa funcționarea mini-simulatorului ISLAB_5A, se vor iniția cîteva rulări.

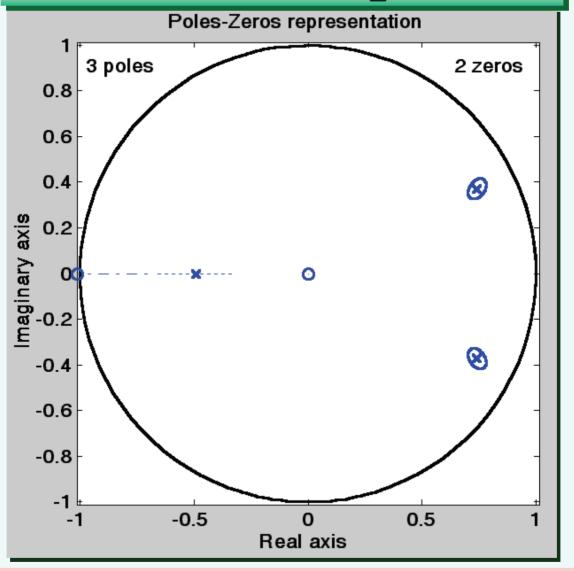
Rezultă mereu aceiași indici structurali optimi sau ei diferă de la o rulare la alta? Justificați răspunsul. Observați simplificarea polilor și zerourilor apropiate din diagrama poli-zerouri, pentru indici structurali mari. Care dintre criteriile de determinare a structurii optime are tendința de a sub-parametriza modelul și care – de a supra-parametriza modelul?

Ce afișează mini-simulatorul ISLAB_5A [●○○○○○]

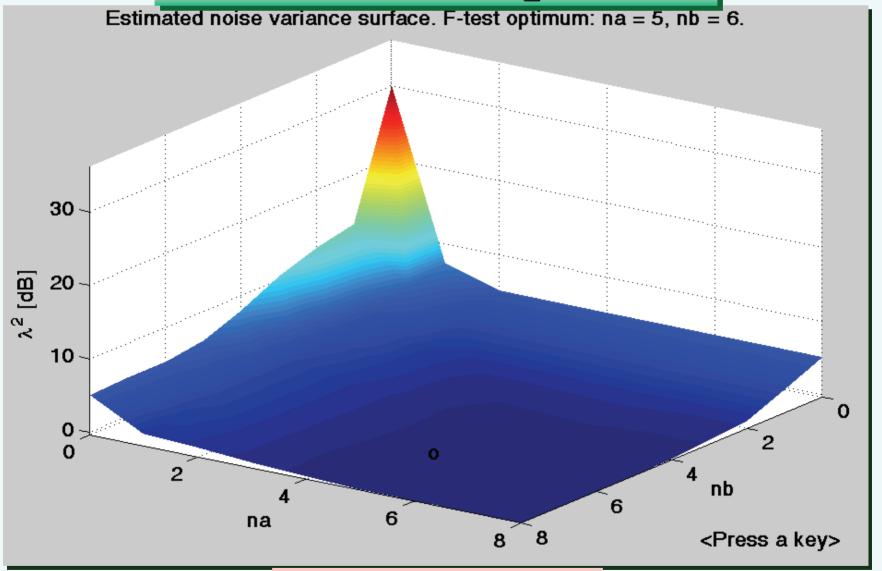

Ce afișează mini-simulatorul ISLAB_5A [●●○○○○]

Ce afișează mini-simulatorul ISLAB 5A [●●●○○○]

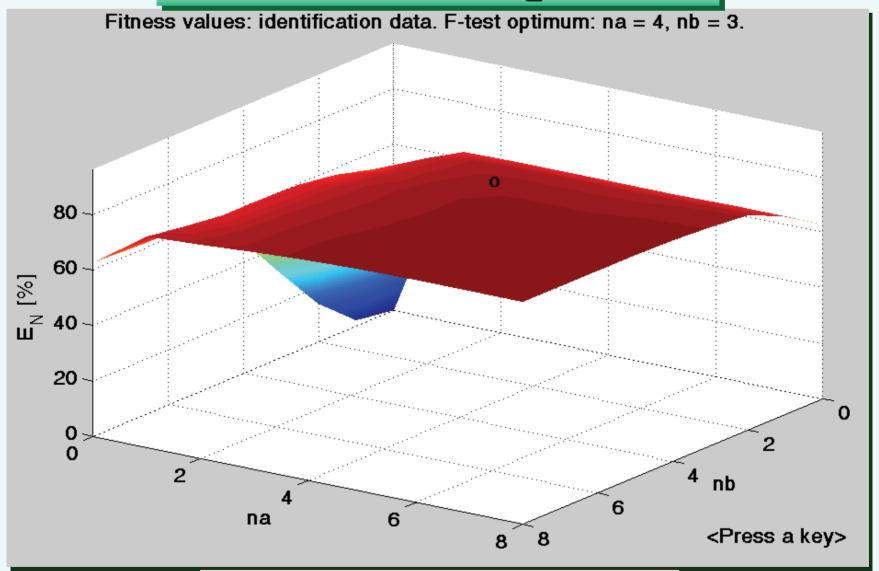

APPENDENCE OF THE PROPERTY OF

4 Identificare parametrică prin MVI

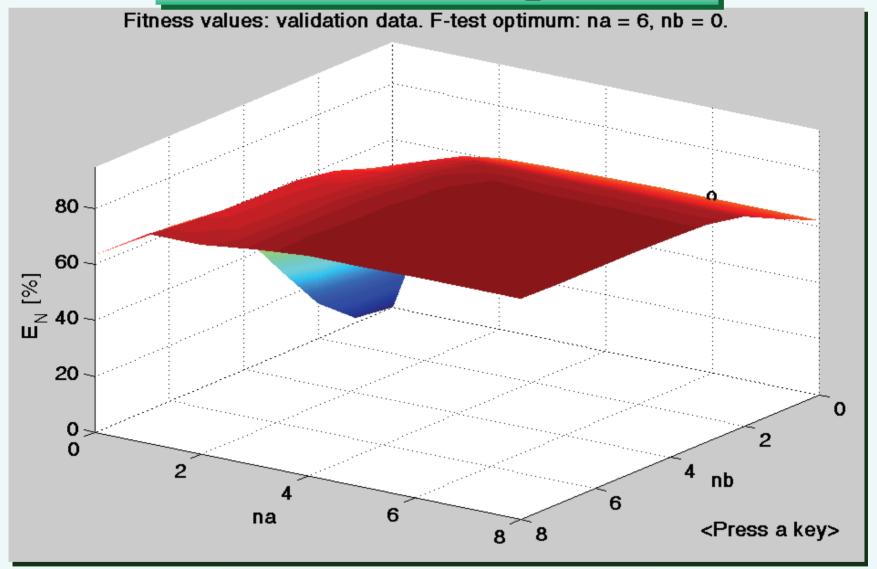
Ce afișează mini-simulatorul ISLAB_5A [●●●●○○]

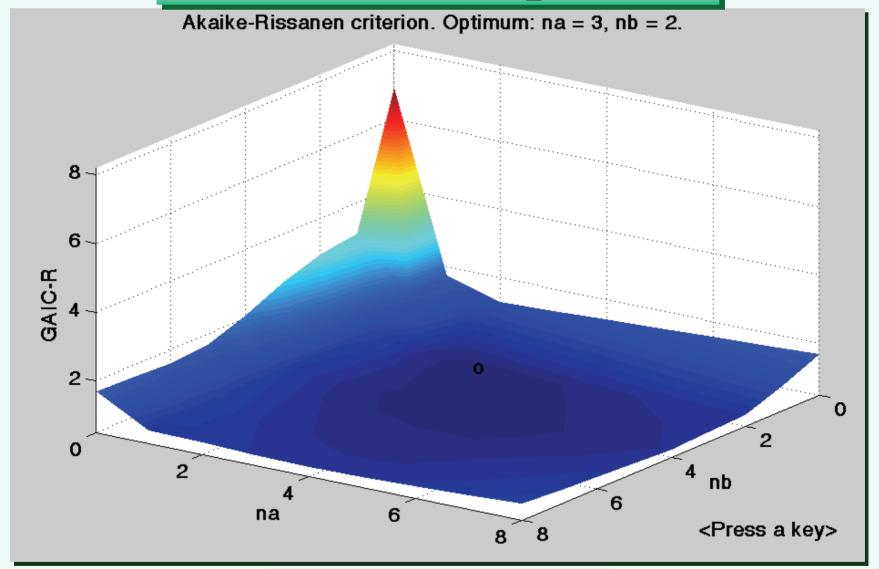
Ce afișează mini-simulatorul ISLAB_5A [●●●●○]

Potrivirea cu datele de validare și Testul F

Ce afișează mini-simulatorul ISLAB_5A [●●●●●●]

Probleme de simulare

Problema 5.2 (MVI pentru modelelul ARX afectat de un zgomot colorat)

Problema anterioară, 5.1, se va relua pentru cazul MVI cu instrumentele nefiltrate. Minisimulatorul rezultat va fi denumit ISLAB 5B. În acest scop, se pot utiliza majoritatea funcțiilor mini-simulatorului ISLAB 5A. Excepție face, de exemplu, testul de validare, care trebuie schimbat (se va proiecta rutina valid IV). Comparați rezultatele de estimare obținute cu perfomantele estimatiei evaluate folosind MCMMP.

Program ce trebuie proiectat

Rutină ce trebuie proiectată

VALID IV

Comentarii

Problema 5.3 (generalizare)

ISLAB 5B

Nu utilizați IVX decît dacă se poate!

Generalizati mini-simulatoarele anterioare astfel încît utilizatorului să i se permită să își aleagă metoda de identificare (MCMMP sau MVI) și instrumentele în cazul MVI. Tipul de model identificat rămîne acelaşi: ARX. Denumiți noul mini-simulator prin ISLAB 5C. Testați minisimulatorul cu datele de intrare ale mini-simulatoarelor precedente. Rulați apoi mini-simulatorul cu opțiunile: MVI și instrumentele parțial filtrate & MVI și instrumentele total filtrate, unde, în prealabil, trebuie produs un model estimat folosind MCMMP. Comparați performanțele estimațiilor obținute cu MVI pentru cele 2 tipuri de instrumente. Arătați avantajele și dezavantajele fiecărei strategii de estimare.

Comentarii

